

वा०श०

॥५॥

उपर्येति तवोपरिप्रदेशंप्राप्नोति ॥ तस्माद्विश्रमाय त्वमुत्तिष्ठेति पूर्वेणान्वयः ॥ एतदुत्तरं हनूमान् रामकार्यार्थी भीमकर्माखमाप्नुतः ॥ श्रमंचप्लवगेंद्रस्य समीक्ष्योत्थातुमर्हसीति प्राचीनः पांक्तः पाठः ॥ अत्र खमाप्नुत इत्यनंतरं केचित् श्लोकाः प्रक्षिप्ताः परैरितिकतकः ॥ यतोरामकार्यार्थी यतश्च श्राम्यति ततस्तस्य श्रमंसमीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ लवणां भसोवचोनिशम्येत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ एतदुत्तरं शातकुंभमयैरित्यादि अत्रापि द्वित्रिश्लोकप्रक्षेपः परेषां हिरण्यनाभत्वविवरणं शातकुंभमयैरिति ॥ आदित्योदयसं

स एष कपिशार्दूलस्त्वामुपर्येति वीर्यवान् ॥ हनूमान् रामकार्यार्थी भीमकर्माखमाप्नुतः ॥ श्रमंचप्लवगेंद्रस्य समीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥ ९३ ॥ हिरण्यगर्भेभैनाकोनिशम्यलवणांभसः ॥ उत्पपात जलात्तूर्णमहाद्रुमलतावृतः ॥ ९४ ॥ स सागरजलं भित्वा बभूवात्युद्धितस्तदा ॥ यथा जलधरं भित्वा दीप्तरश्मिर्दिवाकरः ॥ ९५ ॥ समहात्मा मुहूर्तेन पततः सलिलावृतः ॥ दर्शयामास शृंगानि सागरेण नियोजितः ॥ ९६ ॥ शातकुंभमयैः शृंगैः स किन्नरमहोरगैः ॥ आदित्योदयसंकाशैः रुहिरवद्भिरिवांबरं ॥ ९७ ॥ तस्य जांबूनदैः शृंगैः पर्वतस्य समुत्थितैः ॥ आकाशं शस्त्रसंकाशमभवत्कांचनप्रभं ॥ ९८ ॥ जातरूपमयैः शृंगैर्भ्राजमानैर्महाप्रभैः ॥ आदित्यशतसंकाशः सोभवद्भिरिसत्तमः ॥ ९९ ॥ समुत्थितमसंगेन हनूमानग्रतः स्थितं ॥ मध्ये लवणतोयस्य विघ्नोयमिति निश्चितः ॥ १०० ॥ स तमुद्धितमत्यर्थं महावेगो महाकपिः ॥ उरसापातयामास जीमूतमिव मारुतः ॥ १०१ ॥ स तदा सादितस्तेन कपिना पर्वतोत्तमः ॥ बुध्वा तस्य हरेर्वेगं जहर्ष च ननाद च ॥ १०२ ॥

काशैरिति उपलक्षित इति शेषः ॥ ९७ ॥ शस्त्रसंकाशं शस्त्रवत् श्याममाकाशं कांचनप्रभमभवत् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ असंगेन अविलंबेन ॥ १०० ॥ पातयामास ॥ तमत्यर्थमुद्धितं दृष्ट्वा तच्छृंगं पातयामासेत्यर्थः ॥ १०१ ॥ सादितोऽवसादितोऽधः कृत इति यावत् ॥ जहर्ष च ननाद चेति प्राचीनः पाठः ॥ बलवैभवं दृष्ट्वा जहर्ष स्यो स्थानप्रयोजनावेदनाय ननाद शब्दं कृतवान् ननं देतित्वा धुनिककल्पितः पाठः ॥ १०२ ॥

सु०कां०

॥५॥